

Falunk új háziorvosa: dr. Sós Natália, aki szereti a szakmai kihívást

Harmadik hónapja, október elsejétől új háziorvos dolgozik községünkben. Az ő szakmai múltjával, új helyzetével, terveivel ismerkedünk meg e beszélgetésből.

Amikor a doktornő új lakásának tágas szobájából lelkesen mutatta a panorámát, falunk hegyének látványát, éreztem, hogy máris megszerette ezt a helyet, otthonosan érzi magát itt.

Először szakmai életéről kérdeztem.

- Családi indíttatásból lettem orvos, hiszen a családban csaknem mindenki orvos: édesapám, nagypapám, nagymamám, férjem. Az orvosi egyetemet ösztöndíjas-ként Szentpéterváron, az akkori Leningrádban kezdtem el. Édesanyám orvos, én is Moszkvában születtem és ott éltem 5 éves koromig. Felnőttként tehát vonzott az az ország, ahonnan anyai ágon származom, ahol születtem. Szerettem volna mélyebben, közelebbről megismerni kultúráját, embereit. Egyetemű éveim a nagypolitikai átalakulás, a gorbacsovai peresztojka idejére estek, amikor egyre labilisabb, olykor veszélyes helyzetek alakultak ki a Szovjetunióban. Ezért Magyarországon a minisztérium úgy döntött, hogy ösztöndíjasait hazarendeli. Így kerültem a 3. évre Budapestre a Semmelweis Orvostudományi Egyetemre. A 4-5-6. évfolyamot már itt töltöttem. A későbbi pályámat illetően döntöt volt számomra, hogy az egyetem 5. évfolyamán fakultációként a családorvosi szakra kerültem, ott is az egyetem tanácskezelőjének csoportjába, aki elvárásolt hivatásúdatával. Gyakorlatokra budapesti családorvosi praxisokba jártam, ahol emberközeli lett ez az egész hivatás. 1994-ben államvizsgáztam az általános orvos karon. Ezt követően felvételiztem a SOTE családorvosi tanszék rezidensképzési állására, ahová felvételt nyertem. Ezzel bekapcsolódtam egy öt éves szakvizsgaképzésbe. Ez 2-2,5 éves között szakmai programot jelentett nagyon sok kórhiány gyakorlattal, kemény elméleti képzéssel az orvoslás minden területén (EKG, kardiológia, hipertónia, onkológia ... stb.). Két és félv év után licencvizsgáztam elméleti és gyakorlati ismeretekből. Ezzel 1996 decemberében megszerettem a licencvizsga bizonyítványt, ami lehetőséget biztosít önálló háziorvosi tevékenység vállalására. Közben gyermeket vártam, így nem törekedtem önálló állásra. A volt mentorom, aki önálló vállalkozó háziorvos, alkalmazott engem.

Megszületett a kislányom, akivel egy évig otthon maradtam. Gyermekem 1 éves korában édesapám nyugdíjas lett, így a továbbiakban besegített a gyermek ellátásába. Egész tanulási időnk alatt a férjemmel együtt, aki ugyanezt az utat járta végig, nagyon sok támogatást kaptunk a szüleimtől. Tehát egy év kihagyás után is-

mét dolgoztam helyettesítőként budapesti háziorvosi rendelőkben hosszabb, rövidebb ideig, gyakorlatilag folyamatosan. 3 év szakmában eltöltött idő után tehettem le a szakvizsgát, 1999. november 3-án háziorvos szakorvos lettem.

- Révbe ért végzettségét illetően és a magánéletben is. Mi motiválta abban, hogy budapesti emberként falun éljen a családjával, szakmailag falusi körülmények között teljesedjen ki?

- Ebben családi és szakmai célok döntöttek. Férjem is orvos, a hatvani kórház intenzív osztályán dolgozik, aneszteziológus és intenzív terápiai orvos. Pestről naponta ingázott Hatvanba. Felmerült bennünk az a gondolat, hogy ebben a régióban - Hatvan környékén - kellene letelepedni. Figyeltük a pályázati kiírásokat. Egy barátunk hívta fel a figyelmet Szurdokpüspöki község pályázatára. Eljöttünk megnézni a falut idén tavasszal. Gyönyörű idő volt, csodálatos természeti környezet, békés hangulat. Nagyon megtetszett. Amúgy is nagyon szeretjük a természetet, sokat túráztunk a Mátrában is. A második látogatás alkalmával megismerkedtünk a polgármesterrel, a környezettel, a lakással. Nagyon kedvező volt, így megírtam a pályázatot.

A második családi ok: kisgyermekes fiatal család vagyunk. A gyermek felnövekedéséhez orvosként is optimálisabb életkérem tartom a friss levegőt, a nyugodt légkört, a békés környezetet. A nagyvárosi nyüzsgés után ezt nagyon tudjuk értékelni. Bár barátaink próbáltak beszélni bennünket erről, elestünk a főváros adta lehetőségektől. Végiggondolva ez nem így van, az igények kielégíthetőek innen is, mindössze egyórással a távolság.

A harmadik ok: szakmailag nagyobb kihívás a vidéki háziorvosi munka, mint egy budapesti vagy nagyvárosi. Itt vegyes praxist kell folytatni: nincs külön gyermek és felnőtt családorvos: a különböző fekvő és szakorvosi lehetőségek nehezebben elérhetőek. Sokmindent helyben kell megoldani. Dönteni és megoldani. Aminek a kivitelezéséhez vannak terveim, csak türelem és fókuszosság kell.

- Kíváncsi lennék, milyennek találja a falut, munkahelyének feltételeit?

- Az önkormányzati testülettel a pályázatok elbírálásakor találkoztam. Meglepett, hogy csupa fiatalember ült a testületben. Ez jó hatott rám. Oldottabbá vált a bemutatkozásom. Igen hosszú, maratoni munkával éjszaka 12 óra felé született meg az eredmény. Nagyon megfogott ez a felelősségteli döntés. Meglepett és meghatott, hogy ismeretlenül ilyen komoly mezből győztesen kerültem ki. Ez egyben kötelem is arra, hogy megfeleljek az elvárásoknak.

Az orvosi rendelő feltételei jók. Nagyon jó állapotú, jó kondíciójú az épület. Terveim szerint azért majd kisebb, nagyobb átalakításra szorul. Van egy korszerű számítógép háziorvosi programmal. Az alapfelszereltség megvan. Sőt van egy minilabor és egy EKG, ami szükséghelyzetekben gyors tájékozódásra ad lehetőséget.

- No és a betegek, a község lakói?

- Amikor idekerültem hatalmas terhet jelentett helytállni úgy, hogy nem ismerem a betegeket. Több tartózkodásra, fenntartásra számítottam a betegek részéről. Meglepetésemre semmi ilyet nem éreztem, nagy szeretettel fogadtak, elfogadtak, nem volt beilleszkedési problémám.

A betegségek előfordulása, a betegek állapota az országos átlagnak megfelelő. Különbséget azért tapasztalok a budapesti és az itteni beteg között. Az itteni emberek nem féltik úgy az egészségüket, bátrabban mernek reszkifikozni: „Jól vagyok, nem szedem a gyógyszert. Jó vérnyomás mérték, nem ellenőriztettem a vérnyomásom, a cukorbetegségem.” A budapesti ember a legkisebb bajjal is száll az orvoshoz. A falusi életmódból adódóan főleg a táplálkozási megszorításokat nem veszik komolyan. Az erre való nevelést fontosnak tartom, próbálom hatni ez irányba. Úgy érzem, hogy nem sikertelennül: kezdik betartani az orvosi intelmeket.

- Végül terveiről kérdezem.

- Mint már említettem is, terveim körvonalazódnak. Ezek megvalósítása fozozatos, türelmes munkát kíván. Nem mindenről szeretnék és tudnék most konkrétan beszélni. Mindenesetre a megvalósításukhoz szükséges anyagikat rajtam kívüli lehetőségek. Mint ismeretes, bt. formában működő vállalkozási praxist folytatok, amit nagyon jónak, előnyösnek tartok szakmailag. A vállalkozó orvos maga hozza a döntéseket, a maga képére, a maga igényeinek megfelelően alakítja a felteleteket. Ez az orvos szemlélettel alapvetően meghatározza. Motiválabb lesz. Megtanulja, hogy a befektetés minden téren neki tül vissza, és végső soron a betegek. Az első beruházást meg is tettem: vettem egy komoly EKG gépet, ami már szalagos. Szeretném a számítógépes adatbázist továbbfejleszteni a mindennapi gyógyító munka gördülékennyé tétele érdekében. Természetesen minden elképzelem, törekvésem arra irányul, hogy a betegellátás, a megelőző tevékenység a tőlem elvárható legmagasabb szintű és minél hatékonyabb legyen.

- Kérem, hogy elkötelezettségét, lelkesedését, ambícióit őrizze meg, tervei megvalósításához erős és sikert kívánok!

Fent Lajosné